

Farský informátor Gréckokatolícka farnosť, Sarišské Ćierne

Roč.4., číslo. 6
25.04.2021

Milovaní!

Istota spásy, plynúca z istoty Božej Lásky k nám, že nás Boh miluje, nekonečne, bezpodmienečne, takých, aký sme, **je pre život dôležitá**.

Predstavte si ešte raz, že by sme boli bez tejto istoty. V srdci by sme túžili po spásе, túžili zúfalo po láske, ale nevedeli by sme, či si ju zasluhujeme. Skúsenosť, ktorú máme vo svete, je taká, že lásku a pozornosť si nezasluhujú ľudia škaredí, hlúpi, zlí, neúspešní, ani babráci. Pozornosť a uznanie vo svete okolo nás patrí ľuďom úspešným, krásnym, bezchybným... stále by sme riešili, či takí sme alebo čo nám ešte chýba...

Nikto nepozná naše vlastné slabosti lepšie, než my sami. Vieme o svojej bolesti, o svojom strachu, o zle, ktoré sídli v našom srdci, o hriechu, hanbe, slabosti... Čo by sa stalo, keby sme toto všetko teraz „vykecali“ pred všetkými ľuďmi? Určite by sa mnohí zhrozili, vysmiali nás, poohovárali, odsúdili... a toto nechceme! Naopak, chceme byť prijímaní, milovaní, uznávaní, považovaní za tých dobrých, čestných, slušných ľudí!

A preto sa musíme pretvarovať, bojovať o uznanie. A na to používame dva spôsoby:

- **Vyzerat' dobre** - ukrývame svoje slabosti, hriechy, city, strachy, porážky... Chodíme sa vyplakať kamsi do kúta, kde nás nikto nevidí a potom „nasadíme“ úsmev a tvárime sa, akože nič. Na otázku: „Ako sa máš?“ takmer nikdy neodpovieme pravdivo, neodhalíme svoje vnútro, ale použijeme frázu: „Dobre, ide to...“.

A druhý spôsob:

- **Ponižit' iných**. Ak nemôžeme vyzerat' lepšie, je ešte jeden spôsob, ako si vynútiť uznanie okolia: dokázat', že aj keď nie sme najúžasnejší, predsa sme lepší, ako tí ostatní. Na to stačí tých ostatných ponižit', pokritizovať, vysmiať, poohovárať... Niekedy to robíme otvorene a s krikom, niekedy naopak decentne a inteligentne, kedy iba dáme najavo, že my predsa nie sme takí, ako tí ostatní, sme lepší...

Takto sa podobáme rytierovi, ktorý je od hlavy po päty v pancieri a v ruke máva mečom. Brnením pred inými ukrývame svoje slabosti a chceme sa vyhnúť posmechu, ponižovaniu od iných. Mávame svojim mečom, aby sme chyby a nedostatky odhalili u ostatných ľudí a patrične ich využili na ich poníženie a naše oslávenie a povznesenie! Takto celý náš život nie je ničím iným, než zmesou strachu z toho, že nás niekto poniži a znemožní; a bojujeme za uznanie a trošku lásky od ľudí okolo nás...! Ale čo iné môžeme čakať tam, kam ešte nevstúpila Božia uzdravujúca láska?

My ale máme istotu. Istotu Božej lásky! Nemusíme o lásku bojovať. **Vieme, že Boh nás miluje takých, akí sme:** hriechnych, slabých a zlých! A vieme, že **práve nám, hriešnikom, Boh daroval svoju spásu a to úplne zadarmo! Sme milovaní, nemusíme o lásku zápasit' a bojovať!** Sme obdarovaní, **nemusíme žit' v strachu**, že na nás ľudia zabudnú, ak ľudia spoznajú našu pravú biedu... Už nepotrebujeme bojovať!

Preto môžeme **vyzliecť svoj „naleštený“ pancier a pod ním sa objavia najrôznejšie jazvy a ohyzdnosti**, ktoré sme až doteraz ukrývali. **Už nie sú pre nás katastrofou**. Ešte včera sme sa báli, že ak ich niekto uvidí, tak nami opovrhne, ale dnes **už vieme, že Boh o nich vie a miluje nás aj s nimi a preto ich nemusíme viac ukrývať!** Ba môžeme sa

nimi dokonca chváliť, ako to robí Pavol, ktorý vraví: „*sebou samým sa chváliť nebudem, iba ak svojimi slabosťami.*“ (2 Kor 12,5) a zvestovať tak úžasnú zvesť o Bohu, ktorý ma miluje aj takého slabého a nedokonalého, a zadarmo mi daroval Dar spásy!!!

Odkladáme aj meč. Načo bojovať proti iným, načo sa nad nich povyšovať, keď Božia láska stačí pre všetkých? Všetci sme predsa povýšení na najvyššiu možnú hodnosť, na Božích synov a dcéry.

Tu je tajomstvo svätcov. Keď sa raz novinári pýtali ktoréhosi kardinála kto je podľa neho svätec, odpovedal: „*Pre mňa je svätec ten, kto si uvedomuje, že je hriešnik.*“ Kto si to prizná, slobodne a úprimne, už pozná Božiu Lásku a uveril v jej neodvolateľnosť!

Preto sa veriaci, bratia a sestry v Cirkvi stretávajú a nastáva **ZDIEĽANIE SA**, čo je podstatným znakom priateľstva v Ježišovi.

Čo je zdieľanie...? Porovnáme ho s diskusiou:

DISKUSIA – je výmena názorov a poznatkov. Diskutovať môžeme o rôznych veciach, aj o Bohu aj o spásе. Vymieňame si názory, poznatky a výsledkom je, že sa môžeme naučiť mnohé nové veci. **Diskusia je ale neosobná.** Pri diskusii **nie je dôležitý ten, kto hovorí, je dôležitá to, čo hovorí.** Dôležité sú poznatky, informácie. A pri diskusii ani neodhaľujeme svoje vnútro, nie je to ani potrebné. Pri diskusii ľudí nezaujímajú ako žijem a ako sa cítim. Zaujímajú ich daná téma, o ktorej diskutujeme.

ZDIEĽANIE – je výmena životov. Znamená to **dať iným podiel na tom, čo cítime, čo žijeme, čo prežívame.** Radujeme sa s inými nad ich radosťou a dávame možnosť iným radowať sa z toho, z čoho sa radujeme my sami, ako sme zvládli alebo nezvládli nejaký problém, svoje bolesti, svoje nádeje i sklamania, víťazstvá i porážky, svoju slávu i svoju hanbu, silu i slabosť. **Pri zdieľaní je najdôležitejší človek, ktorý sa otvára a zdieľa.**

Práve to, že sme v Cirkvi spasených ľudí prežívajúcich istotu a radosť z Božej lásky a Božej spásy, nás privádza k tomuto zdieľaniu sa.

• **Môžeme sa otvoriť.** Môžeme ukázať svoje vnútro, bez prikrášlenia, bez zakrývania slabostí... Nemusíme sa už ukrývať a pretvarovať! Môžeme si priznať celú svoju biednosť a úbohosť v celej jej veľkosti. Dokážeme to, lebo:

1. **Vieme, že Boh nás miluje práve takých, akí sme** v celej našej hriešnosti a slabosti. Načo sa teda ešte pretvarovať? Je to viac zbytočné a nepotrebujeme to!

2. **Bratia a sestry v Cirkvi majú presne to isté poznanie.** Aj si priznávajú svoje slabosti a spoločne s nami aj oni oslavujú Boha, že nás miluje / alebo mali by?!/.

3. Keďže všetci máme toto poznanie, **naše slabosti nie sú pre druhého dôvodom k pohoršeniu** („Bože, ako to len môže byť takýto...!“), ba práve naopak, spoločne oslavujeme Boha, ktorý nás napriek slabosti miluje, ktorý nás spasil, a ktorý nás mocne oslobodzuje aj od takých strašných slabostí a hriechov!

Je to úžasné, keď **konečne môžeme zhodiť to strašné bremeno**, ktoré nosíme pochované v hĺbke srdca ako byť v očiach iných „dobrý“ alebo „lepší“.

• **Strácame potrebu odsudzovať, či napomínať.** Ak sa pred nami niekto otvorí, nemáme už potrebu ponížiť ho, skritizovať, odsúdiť, zraniť posmechom, či iróniou... Veď tým trpíme /alebo môžeme trpieť/ aj my sami. Preto už neodsudzujeme, lebo ani my sme neboli odsúdení! Ani sa neusilujeme druhého zmeniť tým, že by sme mu radili, čo a ako má na sebe urobiť a zmeniť! Veď vieme, že ani nás neuzdravilo napomínanie a horlivé „radenie“ druhých ľudí, ale dotyk Božej lásky a odpustenia. Preto v Cirkvi:

1. **Prijímame a milujeme druhého takého, aký je**, pretože my sme Bohom milovaní takí, akí sme a toto prijímanie ponúkame bratom a sestram.

2. **Neusilujeme sa iného meniť podľa svojich predstáv**. Naša cesta nemusí byť dobrou cestou toho druhého a naopak. A potom, nie je v našej moci zmeniť nijakého človeka. Iba moc Svätého Ducha môže meniť ľudské srdcia. Jedinú výnimku tvorí situácia, ak nás niekto o radu výslovne poprosí - aj potom je to iba a len priateľská rada, nie nátlak, či prehováranie; naučme sa slovné spojenie: „Ja by som to urobil takto...“.

3. **Namiesto napomínania, prehovárania, posudzovania, kritizovania sa delíme o svoju vlastnú skúsenosť**. Ja sa môžem obohatiť tým, čo prežili iní a iní sa zase môžu obohatiť tým, čo som prežil a zakúsil ja.

• **Vzájomne sa zodpovedáme a odpúšťame si**. To patrí k mystériu Cirkvi. Veď sme údmi jeho tela (porov. Ef 5,30; Rim 12,5). A teda On sám je v ňom prítomný. Zo svojho života sa zodpovedáme Kristovi.

Cirkev – to je Kristus vtelený v tele učeníkov. Preto sa môžem:

• **zodpovedať za svoje skutky a vyznávať zo svojich previnení** v Cirkvi a prijímať skrze neho odpustenie Ježiša Krista;

• a naopak – **prinášať v mene Ježiš toto odpustenie a lásku bratom a sestram** v Cirkvi a tak si navzájom vysluhovať uzdravenie!

Je to len ozvena slov: „*Vyznávajte si teda navzájom hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste ozdraveli.*“ (Jak 5,16).

V Cirkvi teda víťazí Kristova láska nad strachom; lebo na jednej strane sme síce zraniteľní, ale Ježiš nás posilňuje; na druhej strane tí, ktorí spolu kráčajú vidia sa rovnako, nemajú vôľu zraňovať. Takto spoločným kráčaním sme uzdravovaní Ježišovým dotykom, ktorý prináša odpustenie a lásku. Tento Ježišov dotyk spôsobuje vzájomné prinášanie Kristovho odpustenia a uzdravenia medzi bratmi a sestrami. Môžeme sa vzájomne zdieľať, môžeme chápať jeden druhého, môžeme sa zdôveriť, môžeme zostať milovaní a prijímaní takí akí sme! **A to je už odlesk Neba.** Martin Krajňák

Farské oznamy: 25. apríl 2021 – Šarišské Čierne, Cigla

- **POVOLENÉ verejné bohoslužby: *Obsadenosť: jedna osoba na 15 m2***; Šarišské Čierne 14 osôb; Cigla 14 osôb. Sedenie v chráme bude v dištančnej vzdialenosti 2 m rozstupoch (mimo osôb žijúcich v jednej domácnosti). Je potrebné mať na horných dýchacích cestách **respirátor FFP 2** alebo vyššej rady bez výdechového ventilu, osobná dezinfekcia rúk a priestorov po sv. liturgii.
 - **Dišpenz**: stále platí od nedeľnej a sviatočnej neúčasti na Eucharistii.
 - **Informácie**: www.mojakomunita.sk/web/gkc-farnost-sarisske-cierne/domov
 - **Sledovanie bohoslužieb v médiách**: TV LUX: sv. liturgie v 1., 3. a 4. sobotu o 07.00 hod.
 - **www.logos.tv/zive-prenosy**: sledovanie online slávení.
 - **Plnomocné odpustky v čase pandémie**: všetci chorí na Covid 19, tí, ktorí ich ošetrujú a všetci, ktorí sa za chorých na Covid modlia, môžu získať plnomocné odpustky. Umožňuje to stále platný dekrét z marca 2020.
 - **Finančná podpora**: prosíme vás o finančnú podporu, ak môžete:
 - **Číslo účtu: Šarišské Čierne: SK05 0900 0000 0050 3711 0003**
 - **Číslo účtu: Cigla: SK81 0200 0000 0041 7446 8955**
 - **Ďakujeme!**
-

LITURGICKÉ SLÁVENIA 26.04.2021-09.05.2021

Pondelok 26. apríl	18.00 SL	* Peter, Anna, Peter, Helena s rod., Janka, Jaro, Helena
Utorok 27. apríl	18.00 CSL	* Lucka, Jozef, Anna (r.Solaničova)
Streda 28. apríl	18.00 CSL	* Ján, Slávka (r.Solaničova) Zdržanlivosť od mäsa s pôstom
Štvrtok 29. apríl	08.00 CSL	* rod. Šivecová
Piatok 30. apríl	18.00 SL	* Ľuboš, Katarína, Ester, Tobiáš, Tamara Zdržanlivosť od mäsa
Sobota 01. máj	08.00 CSL	* Anton, Marta s rod.
Nedeľa 02. máj	08.00 Cigla	Piata nedeľa po Pasche - o Samaritánke
	09.30 SL	Účasť veriacich z horného konca obce od Cerkvi
	11.00 SL	Účasť veriacich z dolného konca obce od Cerkvi

Pondelok 03. máj	18.00 SL	* Peter, Anna, Peter, Helena s rod., Janka, Jaro, Helena
Utorok 04. máj	18.00 CSL	+ Marián Paľa - 40. dňová s panychídou
Streda 05. máj	18.00 CSL	+ o. Vojtech Boháč
Štvrtok 06. máj	08.00 CSL	* žiaci SOU Strážske
Piatok 07. máj	18.00 SL	* rod. Šivecova Zdržanlivosť od mäsa
Sobota 08. máj	08.00 CSL	* rod. Štelmachova
Nedeľa 09. máj	08.00 Cigla	Šiesta nedeľa po Pasche - o slepom
	09.30 CSL	Účasť veriacich z horného konca obce od Cerkvi
	11.00 CSL	Účasť veriacich z dolného konca obce od Cerkvi

© Autor: Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Narodenia presvätej Bohorodičky, Šarišské Čierne
 Vychádza dvakrát mesačne. Zodpovedný: Martin Krajňák, správca farnosti
 Kontakt: GkFÚ, Šarišské Čierne 5, 086 37; tel.: **0910 852 223**, e-mail: sarisske.cierne@grkatpo.sk;
 FB: Farnosť Šarišské Čierne
 Web: <https://www.mojakomunita.sk/web/gkc-farnosť-sarisske-cierne>